

Forslag om at give Lovforslaget en Tilføjelse i den nævnte Retning, er Grunden hertil væsentlig den, at det i mange Tilfælde vil være vanskeligt at afgøre, om Sygdommen hos den, der fraflytter en Lejlighed, har naaet et saadant Stadium af Udvikling, at der under Hensyn til Opholdets Varighed er virkelig Fare for at overføre Smitte paa dem, der senere tage Boligen i Brug. I denne Henseende at overlade Afgørelsen i ethvert enkelt Tilfælde til Lægens Skøn, saaledes som af Sundhedskollegiet foreslaaet, turde nemlig efter Flertallets Formening ikke være uden Betænkelighed, saa længe Lægevidenskaben, som der er Grund til at antage, — angaaende Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa Lungesvindsfoten opstaar og udbredes samt i Henseende til Midlerne herimod — endnu befinder sig paa Forsøgenes Stadium; thi dette vilde let føre til, at Desinfektion ved det offentlige Foranstaltning blev foretaget i mange Tilfælde, hvor saadant i Virkeligheden ikke var nødvendigt, hvoraf da videre vilde følge, at det offentlige i Forvejen meget betydelige Udgifter i Anledning af Anvendelsen af Lov 30te Marts 1892 uden virkelig Nytte vilde blive forøgede, og de paagældende syge ofte uden tilstrækkelig Grund blive bragte i en pinlig og i Henseende til Valget af Bolig vanskelig Stilling. Forinden man derfor gaar videre end Lovforslaget for at modarbejde Lungesvindsfotens Udbredelse; turde det efter Flertallets Formening være at anbefale at afvente Virkningerne af den nu foreslaaede Foranstaltning og at give Lægevidenskaben Tid til ad Forsøgets og Erfaringens Vej at naa til en sikrere Erkendelse om Midlerne til at modarbejde Tuberkelbacillens Udbredelse og ødelæggende Virksomhed. Saadanne Erfaringer ville mulig allerede med tilstrækkelig Sikkerhed foreligge, naar der, inden Loven af 30te Marts 1892 med den 1ste April 1900 bortfalder, bliver Spørgsmaal om dens Revision og eventuelle Forlængelse, og man vil i saa Fald ogsaa i Henseende til Lungesvindsfoten ventelig lettere kunne blive enig om, hvorvidt der for paa virksom Maade at bekæmpe denne hærgende Sygdom udføres andre

Foranstaltninger fra det offentlige Side end den her foreslaaede.

Som bekendt gælder Lov 30te Marts 1892 ikke for Færøerne, og det foreliggende Tillæg til Lovens § 23 vil derfor ikke uden særlig Vedtagelse faa Gylbigdhed i denne Landsdel. Dersom der, hvad Flertallet har Grund til at antage, paa Færøerne er Trang til en lignende Lovbestemmelse som den her foreslaaede, vil en saadan formentlig naturligt kunne gives ved et lignende Tillæg til § 8 ifr. § 14 i Lov angaaende Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Færøerne af 30te Marts 1895.

Et Mindretal (Vasfen) kan ikke dele af Flertallet foran anstillede Betragtninger, lige saa lidt som det kan være med til at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse; thi min paa Forhaand ringe Tro paa, at en Lov af den her omhandlede Bestaffenhed vil kunne faa nogen synderlig Betydning over for Bekæmpelsen af Tuberkulosen, er under Udvalgsbehandlingen paa ingen Maade bleven forbedret. I og for sig synes det at være et noget ejendommeligt Tidspunkt, paa hvilket tvungen Desinfektion paabydes, det Tidspunkt, hvor den levende og mest farlige Smittefilde er stoppet ved den tuberkelbygges Død; thi det vil vel næppe kunne nægtes, at Smittefaren er langt større i den Tid, den syge færdes imellem sine omværende, inficerer Lokalerne ved sit Opspyt, end naar den dagligt bakterieavlende Faktor er borte, og dog er det først saa, at man paabyder Desinfektion. Det forekommer mig derfor ikke tilraadeligt ved Lov at paabyde fuld Desinfektion af enhver Bolig, i hvilken der forefalder et Dødsfald af Tuberkulose, en Foranstaltning, der ikke blot vil paasøre det offentlige ret betydelige Udgifter, men ogsaa medføre mange Ulemper og ofte ikke ringe Tab for de private. Anderledes vilde jeg have stillet mig, dersom Lovforslaget havde indskrænket sig til at paabyde Desinfektion af den afdødes personlig benyttede Efterladenskaber, særlig Gangklæder og Sengklæder, samt at tilbyde fuld Desinfektion paa offentlige Bekostning, hvor de efterlevende selv